

Костолонова Л.В.

старший викладач кафедри економіки та
моделювання ринкових відносин

Кукса М.П.

студент 4 курсу спеціальності «Фінанси і кредит»
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

ФОРМУВАННЯ РЕСУРСНОЇ БАЗИ КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВ ШЛЯХОМ ЕМІСІЇ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

В умовах конкурентного ринку важливим напрямом фінансово-економічного забезпечення банківського сектора є формування оптимальної структури капіталу, оскільки великий вплив на фінансові результати діяльності банківської установи має ресурсна база банку. У свою чергу, позитивний фінансовий результат банку може досягатися завдяки побудові зважених підходів до своєї емісійної політики.

Ефективне функціонування, а також розвиток банків і банківської системи в цілому, залежить від наявності відповідних джерел фінансування. Найважливішим джерелом фінансування є залучення фінансових ресурсів для поповнення ресурсної бази, яке здійснюється шляхом емісії цінних паперів. Це обумовлює необхідність вивчення емісії цінних паперів, як інструмента для залучення коштів необхідних для формування ресурсної бази комерційних банків [1].

Дослідження окремих теоретичних і практичних аспектів реалізації емісійної діяльності відображено працях таких вчених і науковців, як О.В. Васюренко, Г.П. Вознюк, А.Г. Загородній, А.М. Мороз, Б.Л. Луців, О.Г. Борщ, О. Лаврушин, М. Савлук,

Метою роботи є вивчення процесу формування ресурсної бази банків за допомогою емісії цінних паперів.

Однією із необхідних передумов ефективного функціонування банків та їх фінансової стійкості є стабільність і достатність їх ресурсної бази

Ресурсна база банку складається з власного і залученого капіталу. Важливу роль в ефективній діяльності комерційного банку відіграють власні ресурси. Власний капітал використовується для захисту вкладників і кредиторів і для покриття збитків від банківських операцій [2]. Формування власного капіталу здійснюється шляхом емісії цінних паперів. Емісійна діяльність банку направлена на вибір інструменту емісії - цінних паперів, що впливає на

вибір між підвищенням власного капіталу через емісію пайових інструментів та зростанням зобов'язань через емісію боргових цінних паперів.

До цінних паперів, випуск яких здійснює банк, відносять акції, облігації та ощадні (депозитні) сертифікати [3].

Власні акції банки емітують з метою формування та поповнення статутного капіталу. Випуск облігацій необхідний для залучення додаткових ресурсів, які використовуються при здійсненні активних операцій. Емісію ощадних (депозитних) сертифікатів банки здійснюють з метою залучення ресурсів на певний строк для проведення банківських операцій. Таку діяльність можна розглядати як акумулювання грошових коштів для формування ресурсів банку та створення платіжних засобів. Залежно від виду цінних паперів, що випускаються в обіг, емісійні операції банків на ринку цінних паперів можна систематизувати. Таким чином емісійні операції банків розділяють на: операції з випуску пайових цінних паперів (акцій або, інакше кажучи, інструментів власності); операції з випуску боргових зобов'язань (облігацій, депозитних сертифікатів, векселів, комерційних цінних паперів або, інакше кажучи, інструментів позики); операції з випуску похідних цінних паперів.

Емісія акцій, як форма створення і поповнення статутного фонду комерційного банку регулюється законами України «Про господарські товариства», «Про цінні папери і фондову біржу» [4]. Перший випуск акцій банку має повністю складатися з простих акцій. Реєстрація і реалізація банком-емітентом першого випуску акцій звільняється від оподаткування на операції з цінними паперами. Для збільшення статутного капіталу акціонерні банки вдаються до повторних емісій, які проводяться за повної оплати акціонерами всіх раніше випущених акцій.

Для залучення ресурсів на тривалий термін банки використовують емісію облігацій, які є дуже ліквідними і дохідними цінними паперами для інвесторів, а в деяких випадках надають їм можливість конвертувати облігації в акції банку-емітента. Облігації можуть випускати на суму, що не перевищує 25% від розміру статутного капіталу, і тільки після повної оплати всіх випущених раніше акцій.

В Україні механізми фінансування банківської діяльності через емісію власних фінансових інструментів, як на публічному, так і на приватному ринку капіталів використовується досить рідко. І тому цей вид залучення коштів потребує додаткового дослідження через формування зважених підходів до емісійної діяльності.

Література:

1. Миколишин М. М. Передумови формування емісійної політики банків / М. М. Миколишин // Вісник Східноєвропейського університету економіки і менеджменту. Сер. : Економіка і менеджмент. - 2012. - № 1. - С. 157-168.
2. Васюренко, О.В. Банківські операції: навч. посіб. – К.: Т-во “Знання”, КОО, 2002. – 255 с.
3. Емісійна діяльність банку [Електронний ресурс]: Національний банк України - Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua>.

4. Про акціонерні товариства //Закон України від 17.09.2008 № 514-VI [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.

Костолонова Л.В.,

старший викладач кафедри
економіки та моделювання ринкових відносин

Христюк І.В.,

студентка 4 курсу напряму підготовки «Фінанси та кредит»
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКИХ ПЛАТІЖНИХ КАРТОК В УКРАЇНІ

На сьогоднішній день спостерігається гостра конкуренція банків щодо їхньої боротьби за нові сегменти ринку карткового бізнесу. Прагнення України до вступу в Європейське співтовариство вимагає удосконалення банківської системи і культури платежів. На даний час пластикові карти використовуються у всіх сферах життя. Вони виготовляються з використанням безліч технологій друку, кожна з яких має ті чи інші переваги.

На думку автора Рудакової О.С., пластикова карта являє собою документ у вигляді картки з негнучкого пластика, який не підлягає передачі і що допомагає її власникові оплачувати товари та послуги та отримувати з рахунку грошові суми [6, с.78]. Автор Гінзбург А.І. вважає, що пластикова банківська картка – це персоніфікований платіжний інструмент, що надає картою особі можливість безготівкової оплати товарів або послуг, а також отримання готівкових коштів у відділеннях (філіях) банків та банківських банкоматах [1, с.15] , а Романенко Л.Ф. [5, с.27], Єрмоїна Н. В. [2, с.46] дотримуються наступного поняття: пластикова карта – це загальний термін, яким називають всі види карток, які можуть відрізнятися технічними можливостями, призначенням та видом наданих ними послуг .

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Одна найважливіших задач будь-якої платіжної системи – створення широкої географічної розподіленої інфраструктури прийому карт. Подібна інфраструктура прийому карт робить застосування карти привабливим для її держателя і емітента. Саме для створення розвинутої інфраструктури прийому карт і потрібні зусилля багатьох банків різних країн-учасників платіжної системи .

Завдання створення інфраструктури прийому карт і їх емісії тісно пов'язані один з одним. Банк, взявши участь у міжнародній картковій системі дає можливість опанувати новітні банківські технології, використовуючи могутню інфраструктуру.

Участь у міжнародній картковій системі дає можливість опанувати